

Historia e Xhorxh Rikfordit

“Në vitin 1969, Xhorxh Rikfordi, një i ri në moshë madhore që jetonte në Lestër, Angli, takoi misionarë nga Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Fillimisht Xhorxhi nuk e pranoi mesazhin e tyre, por në fund ai filloi të takohej me misionarët. Pas tre muajsh hulumtimi të thellë, Xhorxhi u zgjua një mëngjes me bindjen se Kisha ishte e vërtetë.

Xhorxhi me padurim donte t’ua shprehte misionarëve dëshminë e porsagjetur. Përpara se të mund ta bënte, ata e vunë në dijeni se ai nuk do të kishte të drejtën të merrte priftërinë si anëtar i Kishës, për shkak të prejardhjes së tij racore të përzier, gjë që përfshinte paraardhësit me prejardhje afrikane zezake.

Një ditë, Xhorxhi po bisedonte me një mik të ngushtë rreth përvojës së tij me misionarët dhe filloi t’i mësonte mikut të tij rreth Profetit Jozef Smith. Ai kujtoi: “Teksa po e tregoja atë histori, befaz u gjallërova, diçka më pushtoi dhe thjesht u çela në fytyrë”.

Përvoja e ripohoi dëshminë e Xhorxhit, por sidoqoftë shqetësimet e tij rreth kufizimit të priftërisë nuk iu larguan. Ndërsa lutej për kuptim të mëtejshëm, i erdhi ky mesazh: ‘Nuk duhet të kuptosh çdo gjë rreth ungjillit tim përpara se të zotohesh ndaj tij. Përse nuk e tregon besimin tënd duke e pranuar atë që ke dëgjuar dhe pjesën tjetër të ma lësh mua në dorë?’

I ngushëlluar nga mesazhi, Xhorxhi plot lutje u përgjigj: ‘Po, Zot, do ta bëj. Vërtet do ta marr këtë gjë me besim. Dhe faleminderit, për këtë, faleminderit!’ Dy muaj më vonë, Xhorxhi u pagëzua dhe u bë një anëtar besnik i Kishës.

Në vitin 1975, tre vjet përpara zbulesës mbi priftërinë, Xhorxhi e shprehu besimin e tij në një Perëndi të drejtë duke shkruar se ai e pranonte kufizimin ‘me besim, pa asnjë rezervë’. Ai shtoi: ‘Jam thjesht mirënjohës që priftëria e Zotit është edhe një herë në tokë, me të gjitha bekimet, autoritetin dhe përgjegjësinë e saj shoqëruese. Për mua ka më pak rëndësi se kush e ka dhe kush nuk e ka atë, por ka më shumë rëndësi se si përdoret ajo.’

Në vitin 1978, Xhorxhi mësoi për zbulesën e shtrirjes së priftërisë tek të gjithë burrat e denjë (shih te Deklarata Zyrtare 2).

Sapo Xhorxhi u kthye në shtëpi, ai dhe Xhuni [bashkëshortja e tij], folën gjatë gjithë natës se çfarë domethënie do të kishte lajmi për familjen e tyre. Ndryshimi ishte madhështor. Të nesërmen në mëngjes, Xhorxh Rikfordi u shugurua prift në Priftërinë Aarone. Dy muaj më vonë, ai u shugurua I Shtatëdhjetë dhe u bë anëtari më me përvojë i kuorumit të Të Shtatëdhjetëve të kunjit. Dhe dy muaj pas kësaj, Xhorxh dhe Xhun Rikfordi u vulosën në Tempullin e Londrës në Angli, së bashku me katër fëmijët e tyre” (“Vërtet do ta Marr Këtë Gjë me Besim”).